
DEKLAMOWAĆ (1) *vb impf*

inf deklamować.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Wygłaszać mowę dla ćwiczenia; declamare, declamare suasorias, declamitare Cn [declamo – deklamacją a rzecz czynię, jako czynię w kolegiach nauczani dla ćwiczenia w wymowie, albo ćwiczyć się w wymowie. Mącz 55c; declamo – mowy czynię, ćwiczę się w myślonych oracyjach Calep; kraso- mowskie się ćwiczę – declamo, declamito. Declamo suasorias Cn]: dla tego zwykli preceptorowye w Akademiách w ízkołách záwołányh/ álbo też w košcyołách dišcipuły íwe včzyć deklámowác. GliczKsiqž K7.

KCh